

Sv. Peter prvikrat pri Kristusu.

(K sliki.)

Zelo imeniten je bil dogodek, katerega spomin vam kaže današnja slika, Saj je bilo takorekoč vsejano zrnce, iz katerega je zrastle veličastno drevo sv. katoliške cerkve. Godilo se je to v puščavi, kjer je sv. Janez krščeval.

Izmed apostolov sta se prva Jezusu pridružila Janezova učenca, sv. Janez in Andrej. Ko jima je rekel Janez Krstnik: »Glej, Jagnje božje!« sta se poslovila pri njem ter šla za Jezusom. Pa ne upata se ga ogovoriti. Šele, ko se obrne in ju ljubeznivo vpraša: »Kaj iščeta?« rečeta: »Rabi (t. j. učenik), kje stanuješ?«

Jezus ju ljubeznivo povabi in reče: »Pridita in pogledjta!« Šla sta in ostala tisti dan pri njem. Kaj sta z njim govorila, nam sv. pismo ne pove. Pač pa lahko sodimo, da take vesele in srečne ure še nista imela v življenju. Sv. Janez si je ta trenutek tako dobro zapomnil, da ga ni nikdar več pozabil; še na stara leta, ko je pisal sv. evangelij, je posebej pristavil, da je bilo to ob 10. uri, to je po naše: ob štirih popoldne. Sv. Andrej pa je ves vesel in navdušen hitel k svojemu bratu Petru sporočit preradostno novico: »Mesija smo našli!« in gre spet ž njim nazaj k Jezusu. Gospod ga pogleda in mu reče: »Ti si Simon, Jonov sin, odslej se boš imenoval Kefa, t. j. Peter.«

Kako imeniten je bil ta sestanek. Sv. Peter takrat še ni mogel prav razumeti, kaj pomeni ta nagovor, vendar je iz tega, da mu izpremeni ime in znamenja s takim imenom, pač spoznal, da Gospod kaj posebnega namerava ž njim in da ima posebno zaupanje do njega. Oj, koliko je bilo na tem, da je Andrej hitel po svojega brata; to še le zdaj prav spoznamo in čutimo, ko nam je znano Petrovo delo in znana devetnajststoletna zgodovina svete cerkve.

Int. r. u. s

